

Tilburg University

Geen Europese Greenspan, svp

Eijffinger, S.C.W.

Published in:
Brabants Dagblad

Publication date:
2003

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):
Eijffinger, S. C. W. (2003). Geen Europese Greenspan, svp. *Brabants Dagblad*.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Jean-Claude Trichet

De laatste weken wordt mij regelmatig gevraagd wat ik van Jean-Claude Trichet als nieuwe president van de Europese Centrale Bank (ECB) vind. Zal hij de onafhankelijkheid van de ECB verdedigen tegen politieke druk, vooral van Franse zijde? Hoe zal hij opereren als opvolger van de consensusgerichte Wim Duisenberg? Allemaal vragen die niet alleen economen, maar ook burgers in ons land bezighouden. Trichet's reputatie is natuurlijk door de *Crédit Lyonnais* affaire enigszins aangetast. Ondanks zijn vrijspraak in juni van dit jaar, blijft er toch een smet op zijn overigens onbezoedelde blazoen. Na zijn afstuderen aan de eliteschool *Ecole Nationale d'Administration* (ENA) maakte hij snel carrière bij het Franse ministerie van Financiën en bracht hij het daar in 1987 tot de hoogste functie, *Directeur de Trésor* (schatkistbewaarder). Zes jaar later werd hij benoemd tot gouverneur van de centrale bank, de *Banque de France*. In die functie heeft Trichet zijn geloofsbrieven afgegeven als architect van het beleid van de 'franc fort'. Dit beleid beoogde een einde te maken aan de hoge inflatie in Frankrijk en de daaruit voortvloeiende devaluaties van de Franse franc ten opzichte van de Duitse mark. Daarbij heeft hij de onafhankelijkheid van de centrale bank op overtuigende wijze verdedigd, met name ten opzichte van president Jacques Chirac. Het is een publiek geheim dat beiden geen grote vrienden zijn. Onlangs bekritiseerde Trichet in het Europese Parlement de door Frankrijk voorgestane versoepeling van het Stabiliteitspact als volgt: "Bij tekorten boven de 3 % neemt het vertrouwen van producenten en consumenten in de economie af en dat weegt zwaarder dan het effect van extra bestedingen". Ik heb geen enkele twijfel dat hij de door Duisenberg ingezette weg op dit punt zal voortzetten en zal ijveren voor budgettaire en monetaire stabiliteit. Trichet's stijl zal echter aanmerkelijk gaan verschillen van die van Duisenberg. Gaf Duisenberg binnen de *Governing Council* - het beleidsbepalende orgaan van de ECB - alle ruimte voor discussie, Trichet zal ongetwijfeld meer de regie van het Europese monetaire beleid in handen willen nemen in de traditie van de Franse elite die een voorkeur heeft voor een centralistische aansturing. Hoewel hij buitengewoon behendig kan opereren en altijd zijn boodschap goed weet te verpakken ("we are a team!"), denk ik dat hij nog wel eens in botsing zou kunnen komen met zijn collega's in de ECB's *Governing Council*. Daarin zitten andere sterke persoonlijkheden, zoals de Griekse vice-president Lucas Papademos, de Duitse chieft economist Otmar Issing en onze eigen centrale bankpresident Nout Wellink. Trichet is als president vanzelfsprekend de eerste onder zijn gelijken, maar dient wel te handelen binnen de randvoorwaarden van de collectieve besluitvorming die vastgelegd is in de statuten van de ECB. Collectieve besluitvorming beschermt de ECB niet alleen tegen politieke druk en invloed, maar zorgt er ook voor dat er continuïteit in het monetaire beleid op lange termijn bestaat. Zolang Trichet zich houdt aan de spelregels en opereert binnen de grenzen van zijn mandaat, zal dat geen problemen geven. Mocht hij daarbuiten treden, dan zal dat ongetwijfeld resulteren in openlijke conflicten die bijzonder schadelijk kunnen zijn voor het aanzien van de ECB. Dit zal vanzelfsprekend leiden tot een waardevermindering van de euro en een hogere korte en lange rente. Persoonlijk geloof ik dat Trichet wijs genoeg is om dit te beseffen. In die zin zijn de opmerkingen van Karl Otto Pöhl, meer dan tien jaar geleden president van de *Deutsche Bundesbank*, en andere gepensioneerde centrale bankiers dat hij onafhankelijk is 'voor een Fransman' wat gedateerd en opruierig. Het grootste gevaar schuilt in zijn

leiderschapstijl die het collectieve bestuur van de ECB serieus moet nemen. Ik hoop dat Jean-Claude Trichet niet de verborgen ambitie heeft om de Europese Alan Greenspan te worden.

Prof. dr. Sylvester Eijffinger is hoogleraar Europese Financiële Economie and de Universiteit van Tilburg en lid van het Panel van Economische en Monetaire Experts van het Europese Parlement voor de democratische verantwoording van de ECB.